

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722013641
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5722013641.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 15.01.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B. C. D. B. E., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom a súčasne adresa na doručovanie písomností
D. D., časť F., G. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

ako otec H. B., nar. XX.XX.XXXX v I., ktorá vzhľadom na skutočnosť, že je študentkou 4. ročníka denného štúdia Strednej zdravotníckej školy v Prievidzi, nie je schopná samostatne sa živiť a ktorá pred nadobudnutím plnoletosti bola rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 6C/68/2006-32 zo dňa 12.06.2006 zverená do starostlivosti matky, I. B., C. J., nar. XX.XX.XXXX v I., v ktorej starostlivosti vzhľadom na neschopnosť samostatne sa živiť je doposiaľ, od mesiaca január 2022 až do mesiaca december 2023 si neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a ktorá bola obž. A. B. deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 21P/34/2013 zo dňa 23.07.2013, právoplatného dňa 24.08.2013 a vykonateľného dňa 21.09.2013 vo výške 75,- € mesačne, ktorého splatnosť bola určená súdom na 20. deň v mesiaci vopred, pričom túto svoju vyživovaciu povinnosť voči H. B. mal plniť k rukám matky dieťaťa, I. B., C. J., nar. XX.XX.XXXX, a následne aj rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 19P/244/2021-39 zo dňa 02.03.2022, právoplatným dňa 01.04.2022 a vykonateľným dňa 18.03.2022, ktorým súd s účinnosťou od 01.03.2022 zvýšil deklarovaný rozsah vyživovacej povinnosti na 150,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s výnimkou doposiaľ vykonaných platieb prostredníctvom exekučných zrážok zo mzdy, ktoré boli oprávnenej osobe poukázané od exekútora na bežný účet I. B., čím dlží výživné v celkovej výške najmenej 624,63 €,

hoci bol obžalovaný za neprispievanie na vyživovaciu povinnosť H. B., nar. XX.XX.XXXX pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021 zo dňa 31.12.2021, právoplatným dňa 19.01.2022, na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu s určením skúšobnej doby na 2 roky;

hoci v sledovanom období odo dňa 20.01.2022 až do mesiaca december 2023 obž. A. B. dosahoval príjem z pracovného pomeru s obchodnou spoločnosťou D. K. D. D., K., IČO: 30 222 966, umožňujúci mu zaplatiť zostávajúce dlžné výživné, čo aj sám prezentoval, avšak reálne nevykonával, pritom výživné bolo v priebehu sledovaného obdobia s účinnosťou od 01.03.2022 zvýšené dohodou oboch rodičov na 150,- € mesačne,

t e d a

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokoch úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal na Okresný súd Martin obžalobu pod sp. zn. 1T/72/2022 dňa 20.12.2022 na obvineného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe v nej uvedenom.

Okresný súd Martin rozhodol o veci vydaním trestného rozkazu dňa 10.02.2023, proti ktorému obvinený podal riadne a včas odpor, ktorý do prednesenia obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní ním nebol vzatý späť a prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní, došlo k zrušeniu trestného rozkazu, t. j. vznikla súdu povinnosť podaním odporu vec prejednať na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne I. B., ako osoby, do ktorej rúk je obžalovaný povinný plniť povinnosť vyživovať iného, postupom podľa § 269 Tr. por. boli oboznámené prečítaním ďalšie listinné dôkazy, ako rozsudok Okresného súdu Martin pod sp. zn. 21P/34/2013, rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 19P/244/2021 vo vzťahu k určeniu výšky výživného, rodný list H. B., zistenia polície ohľadom platieb na výživnom a dlhu na výživnom, správy Sociálnej poisťovne, oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice, správa Technických služieb Turčianske Teplice, lustrácie, zistenia k aktuálnemu dlhu na výživnom vrátane nezmenenia dlžného výživného oproti podanej obžalobe, oboznámený bol podstatný obsah spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021 a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu, bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené aj vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Hlavné pojednávanie nariadené na deň 15.01.2024 bolo vykonané už v neprítomnosti obžalovaného, keďže obžalovaný bol poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, bol poučený a vedomý si, že hlavné pojednávanie skoršie, ktoré bolo vykonané za jeho prítomnosti, bolo odročené z dôvodu, ním žiadanej a aj mu poskytnutej lehoty na zaplatenie dlžného výživného vo výške 624,63 €, žiadal o poskytnutie tejto lehoty poslednýkrát, keďže už predtým mu bola poskytnutá z obdobných dôvodov lehota, ktorú však nevyužil a dlžné výživné vo výške 624,63 € neuhradil. Prokurátor navrhol hlavné pojednávanie dňa 15.01.2024 vykonať v neprítomnosti obžalovaného, súčasne bolo zistené, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania tak dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, ktorému bola riadne doručená obžaloba, bol riadne a včas predvolaný na hlavné pojednávanie, mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby vo vzťahu k čomu došlo aj k úprave obdobia neplatenia výživného, a to do decembra 2023, keďže skoršie hlavné pojednávanie bolo vykonané dňa 28.11.2023, pričom mal povinnosť platiť výživné najneskôr 20 dní vopred, t. j. už aj za december 2023, bol poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Obžalovaný urobil vyhlásenie o nevine, a to z dôvodov, že chcel preukázať zaplatenie dlžného výživného, inak by urobil vyhlásenie o vine, čo vyplýva i z jeho skoršieho postoja k veci, keď trestnú činnosť priznával aj jej spáchanie ľutoval, ostalo len zaplatiť trvajúce dlžné výživné vo výške 624,63 €, a to už počnúc

v prípravnom konaní, a to aj k podaniu obžaloby a aj k času konania hlavného pojednávania. Poukázal na to, že na výživnom platí 150 € mesačne, má však zostávajúci dlh vo výške 624,63 €, z výplaty mu sťahujú o 50 € viac, teda mesačne 200 €, pracuje stále v Technických službách v Turčianskych Tepliciach. Tento zostatok dlžného výživného 624,63 € nebol zaplatený, keďže býval v podnájme, musel zaplatiť 770 € za dva mesiace. Poukázal však na ďalšiu výplatu, tiež vianočné prémie, 13. plat, odmeny, preto prvú čiastku z dlžného výživného vo výške 350 € by zaplatil 11.12.2023 a druhú časť by zaplatil do 11.01.2024, v oboch prípadoch matke dieťaťa, výplatu má k 10. dňu v mesiaci, má stále zmluvu s technickými službami. V roku 2022 pracoval u toho istého zamestnávateľa na aktivačných prácach, na pracovnú zmluvu je v technických službách od 01.01.2023, dostáva príjem zo zamestnania, priemernú výšku nevedel uviesť, mesačné výdavky má na drevo, uhlie, tiež mal výdavky na pohreb svojho otca. Je fajčiar, alkoholické nápoje nepožíva, iba nealkoholické pivo.

Keďže sa vyskytli rozpory s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní oproti výpovedi z prípravného konania, po konfrontovaní sa s ňou, uviedol, že už si nepamätá od kedy pracuje v technických službách, vtedy uvádzal, že pracuje od 01.06.2021 vo firme D. K. D. D. na pracovnú zmluvu a jeho mesačný príjem je okolo 600 €, nežiadal o zaevidovanie do evidencie nezamestnaných ani o poberanie štátnych sociálnych dávok, alebo dávok v hmotnej núdzi ani iných dávok, poukázal na to, že pracuje a má príjem. Od januára 2022 bol práceneschopný, vo februári 2022 si zlomil prsty na nohách, bol na maródke asi 1 mesiac, dostal nemocenskú dávku približne 300 €. Býva so svojou matkou L. B., stará sa o ňu, v dome býva okrem neho a matky ešte aj jeho brat. Potvrdil, že ornú pôdu už predali, je to v konaní na katastri, dostanú z toho peniaze približne 2 000 € a z toho dlh ihneď vyplatí. S dcérou H. B. sa nestretáva od narodenia, nekupuje jej žiadne veci, s I. B. sú dlhodobo odcudzení. Je si vedomý, že mu vznikol dlh na výživnom od 10.01.2022 vo výške najmenej 624,23 €, je si vedomý, že každým nezaplateným mesiacom sa mu dlh navyšuje, vie o zrážaní mu výživného exekútorom, mrzí ho, že platenie výživného zanedbal, čo je len jeho vina, keďže mal z čoho platiť výživné a je schopný platiť výživné po 150 € mesačne, poukázal znova na to, že je riadne zamestnaný, sľúbil, že výživné bude riadne platiť.

Obžalovaný je popri svojom vlastnom priznaní sa a oľutovaní žalovanej trestnej činnosti usvedčovaný aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďou svedkyne I. B. ako osoby, do ktorej rúk je povinný plniť povinnosť vyživovať iného, t. j. dcéru H. B., súdnymi rozhodnutiami, zamestnaním, poberaním príjmu, výpisom z listu vlastníctva, obsahom spisového materiálu Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021, vrátane skorších zistení v súvislosti s neplatením výživného a trvajúcim dlhom na výživnom vo výške 624,23 €.

Samotná svedkyňa I. B. potvrdila, že výživné na H. B. jej je platené výlučne exekútorom v rôznych výškach, pričom však v celosti platby, ktoré jej chodia od exekútora, tak sú vo výške určeného výživného, teda vo výške 150 €, t. j. keď jeden mesiac príde viac, tak v ďalšom mesiaci príde menej, napr. keď príde viac 200 €, ďalej príde napr. 100 €, tak sa to vlastne vyrovnáva a bežné výživné obžalovaný týmto spôsobom platí. Výživné bolo pôvodne vo výške 75 €, následne bolo zvýšené na sumu 150 € na mal. H. B., ktorá je žiačkou Strednej zdravotnej školy v Prievidzi, a to v 4. ročníku. Výživu dcéry zabezpečuje, platí jej internát, plus veci, ktoré potrebuje, nie je zanedbaná, je o ňu postarané, školu nevymeškáva. Od obžalovaného nedostáva žiadne peniaze ani vecné plnenia a keby jej niečo dá, tak by jej to dcéra určite povedala. Bola oboznámená s tvrdeniami obžalovaného, že zaplatí zostávajúce dlžné výživné vo výške 624,63 €, sama však uviedla presvedčenie, že neverí tomu, že to zaplatí, napriek tomu súhlasila, aby bola v deň pojednávania telefonicky kontaktovaná asistentkou s tým, že sa vyjadrí, či ak áno a akú sumu poštovou poukážkou od obžalovaného obdržala a kedy ju obdržala, a to z dlžnej sumy uvedenej v obžalobe vo výške 624,63 €, uvedené výslovne žiadala z dôvodu, aby znova t. j. už tretíkrát nemusela chodiť osobne na súd. V tomto smere bol upravený postup v deň pojednávania, zistiť u svedkyne, či a ak áno, akú sumu a kedy obžalovaný zaplatil na zostávajúcom dlžnom výživnom vo výške 624,63 €, ku ktorému zisťovaniu aj došlo, keď dňa 15.01.2024 v čase o 8.35 h. bolo u tejto svedkyne zistené a ňou potvrdené, že z dlžného výživného, t. j. zo sumy 624,63 €, jej zo strany obžalovaného nebola zaplatená žiadna suma, zároveň žiadala súd, aby neodročoval pojednávanie, je presvedčená, že obžalovaný dlžné výživné nezaplatí.

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 21P/34/2013 zo dňa 23.07.2013, právoplatným dňa 24.08.2013, vykonateľným dňa 21.09.2013, bolo rozhodnuté o zvýšení vyživovacej povinnosti otca A. B. voči mal. H. B., ktorá bola určená skorším rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/68/2006 zo dňa 12.06.2006, a to na sumu 75 €, ktorú bol otec povinný platiť matke I. B. vždy vopred do 20. dňa

mesiaca s účinnosťou od 01.05.2013. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 19P/244/2021 zo dňa 02.03.2022, právoplatným dňa 01.04.2022, vykonateľným dňa 18.03.2022, bola schválená rodičovská dohoda medzi otcom A. B., nar. XX.XX.XXXX a matkou I. B., nar. XX.XX.XXXX ich spoločného dieťaťa H. B., nar. XX.XX.XXXX v tom znení, že otec sa zaviazal prispievať na výživu u dieťaťa Vanesy zvýšeným výživným vo výške 150 € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 01.03.2022, čím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 21P/34/2013-36 zo dňa 23.07.2013 vo výroku upravujúcom vyživovaciu povinnosť otca. I z tohto rozsudku je zrejmé, že otec dieťaťa obžalovaný A. B., súhlasil so zvýšením vyživovacej povinnosti na dcéru na sumu 150 € mesačne od 01.03.2022, súčasne bolo potvrdené uzatvorenie rodičovskej dohody týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, vychádzalo sa zo skutočností uvádzaných v návrhu matky, tiež zo skutočností uvádzaných otcom, tiež kolíznym opatrovníkom na pojednávaní, predložených listinných dôkazov, pričom výživné bolo dohodnuté primerane k príjmovým pomerom rodičov a oprávneným výdavkom maloletého dieťaťa, táto bola v najlepšom záujme maloletého dieťaťa a preto súdom bola schválená.

V rodnom liste H. B., nar. XX.XX.XXXX je ako matka zapísaná I. B., C. J., nar. XX.XX.XXXX a ako otec je uvedený obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX.

Vo vzťahu k ustaľovaniu platieb na výživnom a dlhu na bežnom výživnom bolo zrejmé, že nedošlo k zmene stavu po podaní obžaloby a tento stav je v súlade s výpoveďou samotnej svedkyne I. B., čo nebolo ani vyvrátené, ani nijakým spôsobom poukazované zo strany obžalovaného, že by v celosti bolo platené výživné formou exekútora, teda poukazovaním výživného od exekútora, pričom v celosti tento je platený na bežnom výživnom, avšak stále, t. j. už v priebehu roka 2022, bol ustálený dlh k 20.10.2022 vo výške najmenej 624,63 €, t. j. tento stav je nemenený aj v čase rozhodovania súdu, keď v januári 2022 mal zaplatiť výživné 53,23 €, nezaplatil však nič, vo februári roku 2022 mal zaplatiť 75 €, zaplatil sumu 26,60 €, v marci 2022 mal zaplatiť 150 €, nezaplatil nič, v apríli 2022 mal zaplatiť sumu 150 €, zaplatil len 75 €, v mesiaci máj 2022 mal zaplatiť sumu 150 € a potom každý ďalší mesiac túto istú sumu 150 € až do novembra 2022 (v tom čase zisťovanie polície), pričom v máji 2022 bola uhradená na výživnom len suma 75 €, v mesiaci jún 2022 bola uhradená suma len 75 €, v mesiaci júl 2022 bola uhradená suma 150 €, obdobne tak v mesiacoch august a september bola uhradená suma po 150 € a v októbri 2022 suma 152 €, v novembri nebola uhradená žiadna suma, pričom opätovne poukazujúc išlo o platenie výživného výlučne od exekútora, teda poukazovaním platieb od exekútora, a tak mal dať sumu 1 478,23 € a uhradených bolo 853,60 € a tak bol dlh na výživnom vyčíslený na sumu 624,63 €, ktorý bol potvrdzovaný i svedkyňou I. B. a v rámci výpovede a vyjadrení sa obžalovaného aj ním samotným.

Zo správ Sociálnej poisťovne pobočky Martin vyplýva, že obžalovaný je evidovaný ako zamestnanec D. K. D. D., K., IČO: 30 222 966, C. M. X, D. D. od 03.01.2022 ako zamestnanec v pracovnom pomere, je prihlásený v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, zasielané mu bolo nemocenské v mesiaci 01/2022 vo výške 10,40 € a v mesiaci 02/2022 s vyplatenou sumou 290,90 € v rámci poisťného vzťahu u zamestnávateľa D. K. D. D., K.. Obžalovaný v období od 21.12.2021 do 02.01.2022 nemal nárok na dávku v nezamestnanosti a od 03.01.2022 nepožiadaval o dávku v nezamestnanosti.

Zo správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice vyplýva, že bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 21.12.2021 do 02.01.2022, keď od 03.01.2022 sa zamestnal na pracovnú zmluvu u zamestnávateľa D. K. D. D., viac o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie nepožiadaval. V období od 01.10.2021 nie je a ani nebol poberateľom štátnych sociálnych dávok, dávok v hmotnej núdzi, ani príspevkov na kompenzáciu ŤZP a ani o uvedené príspevky nepožiadaval.

Zo správ zamestnávateľa D. K. D. D., K. so sídlom D. D., N. C. X, IČO: 30 222 966 vyplýva, že obžalovaný je u nich zamestnaný od 03.01.2022 na pracovný pomer, predtým bol u nich zamestnaný v období od 01.06.2021 do 30.11.2021, pracovnú disciplínu dodržiaval, chodí pravidelne do práce, nie sú evidované porušenia pracovnej disciplíny, zrážky na výživnom sú vykonávané na základe doručenej im exekúcie súdnym exekútorom v sume 200 € mesačne priamo I. B., nie je poukazovaná tak žiadna suma. Prílohou bol aj dosahovaný príjem obžalovaného, ktorý bol v rámci čistej priemernej mesačnej mzdy za obdobie 01/2022 až 07/2022 vo výške 516,28 €.

Výpisom z listu vlastníctva pre kat. úz. F., obce D. D., č. XXXX vyplýva, že k 20.10.2022 bol evidovaný ako spoluvlastník v spoluvlastníckom podiely 2/24 nehnuteľností, a to ornej pôdy vo výmere 13 666 m², trvalý trávnatý porast o výmere 3 802 m², orná pôda vo výmere 1 308 m² a orná pôda vo výmere 14 378 m², evidovaná už bola plomba vyznačená na základe uzavretej kúpnej zmluvy, následným výpisom z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 30.11.2022 je zaznamenané, že novým vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti sa stala iná osoba, a to na základe kúpnej zmluvy s povoleným vkladom dňa 26.10.2022, obsahom spisu je aj výpis z listu vlastníctva, identické označenie obce aj katastrálneho územia pod č. XXXX, z ktorej vyplýva, že je v podiely 2/16 evidovaný obžalovaný ako spoluvlastník aj ornej pôdy o výmere 3 759 m², s evidovaním vyznačenej plomby na základe kúpnej zmluvy a dohody, a tiež dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, kde obdobne tak následným výpisom z listu vlastníctva zo dňa 30.11.2022 je evidovaný nový vlastník tejto nehnuteľnosti už bez obžalovaného, ako aj pri skoršom liste vlastníctva č. XXXX.

Aktualizovanou lustráciou u Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný je zamestnaný ako zamestnanec u zamestnávateľa D. K. D. D., s. r. o. s každomesačným obdobím počínajúc obdobím 01/2022 s vymeriavacími základmi v rôznych výškach, vo viacerých prípadoch nad 700,- €, a to v 11 prípadoch pohybujú sa sumy až do 773,81 €, pričom v štyroch prípadoch ide o sumy vymeriavacieho základu nad 800,- €, najviac vo vymeriavacom základe 865,25 €, nepoberá dávky dôchodkového, nemocenského, úrazového poistenia a ani poistenia v nezamestnanosti.

Z vykonaných lustrácií vyplýva, že sa nenachádza v evidencii ZVJS, z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplývajú tri ním spáchané priestupky, pričom dva sú v súvislosti s vedením nemotorového vozidla – bicykla pod vplyvom alkoholu, a to v dňoch 14.02.2023 a 06.04.2023, za čo bol postihnutý v rámci blokového konania pokutou, tretí priestupok je za znečistenie verejného priestranstva ohorkom dňa 27.01.2020. Odpisom RT je preukázané, že obžalovaný v ňom má tri záznamy, pričom v prvých dvoch išlo o majetkovú trestnú činnosť, v súčasnosti sa už na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Išlo o veci z roku 1996 a 1997, posledný tretí záznam je v súvislosti s jeho odsúdením trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021, k čomu bol aj oboznamovaný spisový materiál.

Z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021 vyplýva zistenie, že trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021 zo dňa 31.12.2021, právoplatným dňa 19.01.2022 bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, t.j., že najmenej 2 mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas a to vo vzťahu k tej istej dcére H. B., nar. XX.XX.XXXX s určením výživného rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/68/2006 vo výške 75,- € mesačne, pričom si neplnil vyživovaciu povinnosť od mesiaca november 2016 a dlhoval tak na výživnom sumu vo výške najmenej 4 200,- €, zamestnaný bol vo viacerých spoločnostiach, pričom bol aj v jednom prípade, a to v spoločnosti L. O. s ním zaniknutý pracovný pomer okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa za hrubé porušenie pracovnej disciplíny, v tom čase bol evidovaný ako spoluvlastník nehnuteľnosti, dosahoval dostatočný príjem na platenie výživného, odsúdený bol k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky, ktorá mu tak plynie do 20.01.2024 počnúc dňom 20.01.2022.

Okresný súd Martin po riadení vykonaného dokazovania postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihliadajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, a takto má za jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný skutkom uvedeným aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku si najmenej dva mesiace v období dvoch rokov, a to v období od mesiaca január 2022, vzhľadom k jeho skoršiemu odsúdeniu, len za iné obdobie, a to trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021 zo dňa 31.12.2021, právoplatným dňa 19.01.2022 až do mesiaca december 2023, do kedy mal možnosť sa vyjadriť ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, a to v súvislosti s jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2023 a v nadväznosti na v tom čase jeho povinnosť mať zaplatené výživné do 20. dňa v mesiaci vopred, t.j. k decembru 2023, neplnil zákonnú povinnosť určenú rozsudkom prvotne Okresného súdu Martin, č. konania 6C/68/2006-32 zo dňa 12.06.2006, následne upravenou na výživné vo výške 75,- € mesačne 20. deň v mesiaci vopred, určenú rozsudkom Okresného

súdu Martin sp. zn. 21P/34/2013 zo dňa 23.07.2013, právoplatného dňa 24.08.2013 a vykonateľného dňa 21.09.2013, posledne rozsudkom Okresného súdu Martin, č. konania 19P/244/2021-39 zo dňa 02.03.2022, právoplatným dňa 01.04.2022, vykonateľným dňa 18.03.2022, ktorým s účinnosťou od 01.03.2022 bola zvýšená vyživovacia povinnosť v zmysle rodičovskej dohody na sumu 150,- € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, obdobne ako i skôr, t.j. I. B., C. J., nar. XX.XX.XXXX a ide o vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k jeho dcére H. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je študentkou štvrtého ročníka denného štúdia strednej zdravotníckej školy v Prievidzi a nie je tak schopná samostatne sa živiť, tento čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, a to už uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021 zo dňa 31.12.2021, právoplatným dňa 19.01.2022 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu s určením skúšobnej doby na 2 roky, je tiež zrejmé, že v sledovanom období odo dňa 20.01.2022 až do mesiaca december 2023 obžalovaný dostával príjem z pracovného pomeru, a to s obchodnou spoločnosťou D. K. D. D., umožňujúci mu zaplatiť zostávajúce dlžné výživné vo výške 624,63 € čo aj sám prezentoval, avšak reálne nevykonával napriek dvakrát k tomuto poskytnutému mu obdobiu na zaplatenie zostávajúceho dlžného výživného i s poučením o zániku trestnosti tohto činu v tomto prípade, a tak poučením o účinnej ľúlosti, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona. Ako už bolo rozvedené, obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznával, jej spáchanie ľutoval, vyhlásenie o nevine vykonal len z dôvodu prezentovania zaplatenia zostávajúceho dlžného výživného vo výške 624,63 €, je usvedčovaný aj ďalšími vykonanými dôkazmi, taktiež už rozvedenými v odôvodnení tohto rozsudku, ktoré priznaniu a ľutovaniu obžalovaného zodpovedajú. Postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku bolo súdom rozhodnuté o odmietnutí vykonania navrhovaného dôkazu, a to zadovážením spisu od súdneho exekútora I. K. vrátane vypočítania účtovníčky D. K. D. D., s. r. o., C. N. z dôvodu, že navrhované okolnosti bolo možné zistiť, aj boli zistené už inými skôr navrhnutými dôkazmi, a to už rozvedenými v odôvodnení tohto rozsudku, či už samotným výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne I. B., správami Sociálnej poisťovne, správami samotného zamestnávateľa obžalovaného, D. K. D. D., s. r. o.

Po zhodnotení všetkých v tomto rozsudku uvádzaných okolností súd pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol na skutočnosť a zásadu ukladania trestu, že tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu má zabrániť v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov. Súčasne tým trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, teda postupom podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a následne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona na spôsob spáchania trestného činu – prečinu, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona, t.j., že sa priznal k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti a trestný čin úprimne ľutoval, súčasne u neho nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, pretože skoršie jeho odsúdenie už uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021 je súčasťou trestnoprávnej kvalifikácie konania obžalovaného v aktuálnej trestnej veci. V súlade s ustanovením § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa tak horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody, ktorá je pri § 207 ods. 3 Trestného zákona uvedená vo výmere 5 rokov s jej dolnou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, znižovala o jednu tretinu, pričom však dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody vo výmere 1 rok ostala nezmenená a v tejto výmere 1 rok súd obžalovanému aj uložil trest odňatia slobody, ktorý zo zákona musel byť trestom nepodmienečným, keďže v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona nemohol mu byť uložený znova podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, keďže súd odsudzoval obžalovaného za úmyselný trestný čin spáchaný práve v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia už uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/52/2021 zo dňa 31.12.2021, právoplatným dňa 19.01.2022, poukazujúc súčasne na to, že išlo o odsúdenie za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona vo vzťahu k tej istej jeho dcére H. B., len za skoršie obdobie, prihliadlo sa tiež na to, že v tej veci je mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu s určením skúšobnej doby na 2 roky a práve počas jej plynutia páchal aktuálnu úmyselnú trestnú činnosť, preto je na mieste ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom výmera 1 rok je vzhľadom na určovanie kritérií jeho výmery v súlade s Trestným zákonom, keďže pôjde o prvý výkon trestu odňatia slobody obžalovaného, čo súčasne viedlo súd k zaradeniu obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia postupujúc podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Súd chce

vyjadriť presvedčenie, že takto uložený trest postačí na splnenie svojho prevýchovného účelu, a že obžalovaný sa bude aspoň už do budúcnosti v ďalšom svojom živote skutočne vystríhať páchaniu trestnej činnosti, všeobecnej i protispoločenskej činnosti, čo však záleží na samotnom obžalovanom a na jeho ďalšom spôsobe vedenia života.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.